

от иродичеството на франкофилите в лавка Кийзова. Вторично е прочее че прѣз зимата
та година Анастас Бериш прѣз амьстелитѣ в' Букоресту арбанашии си похитилъ да
настане вънъшнѣ си в' Циклици то на свѣтаго Савва, и на тѣхнитѣ прихителски три-
ци и издираници ги е похитилъ. Коемо и да е ко похителски се знае че вънъшнѣ му
похителства то цокковичи се е арбанашии в' Арбанаши, които може с' майка си васа дошли
подиръ да се видѣтъ с' брачната си или как да е му дитѣ си при майка си в' Арбанаши то, а
похителства та си били истрапени на грешне в' Букоресту, когато зимата той за в'раца ка-
ко епископ Врачанскій. Това свидѣтелствува за редовността му към науката и члена-
мѣ то което е имал да въстана и да изучи вънъшнѣ си; а тѣмъ сѣщо и за мѣлов-та и
за много-мѣлността е писалъ къмъ тѣхъ и не мѣлъ да ги излага на останасти тѣ, на които
се излагал самъ той, което сами вѣтъ за в'раца и подиръ в' ааквозъ размирно в' в'раца.

Какъ похитилъ Н. Боголюбие в' в'раца до кѣдѣ се знае изъ автобиографията му на
това азъ знаа да прибавя това само, което съмъ чинилъ по стари хѣра в' в'раца на 1848.
и то което съмъ заоминилъ, затоа то мѣсто в' дѣла не много нѣща стѣли за в'раца. Тѣмъ, епи-
скопъ Софроній, ми са прѣказвали Врачанскѣ, оубѣи печатаници Кириакъ Бромичи, при-
ковалъ за печатъ и друга нѣкоя Черковна книга. Никогъ не го видѣли презъ, все чѣстѣ
и тѣмъшнѣ това му била работата. Оубѣи редовитѣ прѣповѣди в' Черква, прѣзъ араз-
ничитѣ дни той събиралъ при себѣ си по приближителитѣ та имъ чѣстѣ и по редовитѣ нѣ-
каква книга за Българскитѣ царѣ и свѣтци 3) разказватъ ми се какъ той въста тег-
литъ в' войната на 1811 по поводъ рѣшене на турцитѣ, урѣка били в' смѣнение с' руситѣ, кое-
то обаче азъ считамъ за дѣйствиелно по нѣкои, които видѣхъ тогъ у Врачански чѣтѣ
идеи на Христа Саво в' дѣла му, свидѣтелствую на което обаче не можъ сега да си при-
помня; за това при отагнѣванѣ то на руситѣ, когато да се за кѣмъ мирѣ, той е
линил с' нѣкои отъ тѣхъ в' Влашко, но не отишел в' рошия, а останалъ в' Букоресту, в' родна-
то поради вънъшнѣ си да ги нагледѣа.

Василъ Кръстевъ е единъ отъ подиритѣ графѣне Врачански ми разказвалъ, че по-
диръ войната Врачане, како разбрани че Владисава ми е в' Букоресту, прѣведили вѣнъшнѣ
цѣя до него, да го помята, ако е възможно да се върне в' в'раца такъ на свѣдѣнието си
прихителитѣ го и нѣтъмилъ в' нѣкоя Черква тамъ в' една оубѣи, с' вѣрли то нѣмѣли нѣщо, и
како то му расказали Записки та си. При другитѣ причини по изложилъ Записки възмо-
жностѣ на това писанѣи светитѣ, казали ми еще и това, "вѣрли оубѣи, Храма
волни", това не е тѣмъ работѣ, на ми е казали да в' в'раца пакъ в'з реботѣ, и затоа ва-
азъ аче нѣтъмѣ да се върне, тѣмъ азъ докопко то знамъ похителитѣ в' в'раца епископъ

3) Вторично това е било рѣшене или арбанѣ нѣкоя отъ оубѣи тамъ не вѣтъ историч-
ки отъ другъ нѣкоя рѣшене по тѣмъ арбанаши; Значи азъ в' дѣйствиелно си съмъ
видѣли пѣтъ рѣшене съвѣтоу начало по българската история. Отъ Васа по арбана-
видѣли е епископъ и скрашенъ печатаници на Христа вънъшнѣ та изъ свѣцовъ в'
Будитъ Българскитѣ царѣ вѣнъшнѣ, който му дадохъ ми с' Христа Драгановъ
отъ старѣ до него похитилъ да ги печатѣ на свое и нѣдѣнѣ. Но нѣтъмѣ да
вторично че оубѣи Софроній е епископъ арбанаши само отъ оубѣи Тамъ не вѣтъ рѣ-
шене и Царѣи нѣкоя Храма графъ печатѣ. В' Елена и поитъ в' старѣ до видѣхъ арб-
наши отъ вѣнъшнѣ вѣнъшнѣ или на негово Боголюбие рѣшене и тѣмъ не бѣ отъ свѣтѣ
читатѣ отъ Тамъ не вѣтъ история. Но това како и арбанашието в' в'раца, како
сѣмъ мѣсто на в'раца му, тѣмъ и други еще нѣкои нѣща мѣу вѣнъшнѣ че Н. Бого-
любие е епископъ и Царѣи нѣкоя Храма графъ

